

Sadzimy także gatunki drzew, które stopniowo przywrócą pierwotną postać lasów. Wspieramy wzrost samosiewek, które się zakorzeniają w lesie spontanicznie.

Za staranną opiekę o karkonoskie lasy otrzymaliśmy prestiżowe certyfikaty FSC i PEFC, które dowodzą, że w lasach Karkonoszy gospodarujemy w troskliwy i odpowiedzialny sposób.

Wydała: Správa Krkonošského národního parku, 2011 r.
Tekst: Jakub Šimurda, Václav Jansa
Foto: © Kamila Antošová, © Ondřej Prosický
Wydrukowano na papierze z recyklingu.

602 448 334
(+48) 985 albo 601 100 300
GOPR (CZ) / GOPR (PL)

Značka
odpovědného
lesnictví

LASY KARKONOSZ

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnap.cz

Projekt współfinansowany ze środków EFRR za pośrednictwem Euroregionu Glacensis.

Przez tysiące lat były lasy Karkonoszy nieprzebytą puszczą. Od średniowiecza, a więcej już około 700 lat gospodaruje w nich człowiek.

Wykorzystywanie drewna związane z przemysłem wydobywczym w Karkonoszach i z zaopatrywaniem kopalni srebra, spowodowało to niemal całkowitą dewastację lasów. W 18 wieku nasi przodkowie zaczęli celowo uprawiać las i na wycinanych obszarach sadzili drzewa często nieodpowiednich gatunków.

Lasy te w 70 latach 20 wieku podlegały zanieczyszczeniu powietrza. Leśne ekosystemy,

które były obciążone wysokimi koncentracjami szkodliwych związków chemicznych w powietrzu, na wielkich obszarach, a szczególnie te wyżej położone szybko się niszczyły.

Stopniowym zmniejszaniem źródeł zanieczyszczeń, ochroną powietrza oraz znaczną pomocą fundacji FACE udało się złagodzić najgorsze skutki katastrofy emisyjno-ekologicznej.

Dziś są Karkonosze znów zielone.

Od roku 1994 o karkonoskie lasy stara się dyrekcja KRNP.

Lasy, które odziedziczyliśmy bardzo się różnią od lasów pierwotnych. Obecnie lasy pokrywają więcej niż 80 % obszaru Karkonoszy.

Ich skład nie jest nietknięty. Zdecydowaną większość tego obszaru tworzy:

- świerk pospolity (79 %),
- sosna (6 %),
- buk (5 %).

Drzew liściastych jest bardzo mało (10 %).

Naszym celem jest przywrócenie lasu jak najbardziej do wcześniejszego stanu oraz zminimalizowanie w nim wpływu człowieka. Staramy się przywrócić jego stabilność, aby lepiej wytrzymał katastrofy.

Drzew nie wycinamy bez wcześniejszego planu działania, abyśmy oszczędzili, co najbardziej leśną glebę. W trudno dostępnych miejscach używa się kolejki linowej lub końskiej siły. Znaczna część drzewa pozostaje na miejscu i podlega naturalnemu rozłożeniu, co pomaga uzdrowić las.

